

درسهای تجاوز و کم بها دادن عاقبت آن برای افغانستان

نتایج درد آور تجاوز شوروی وقت نشان میدهد که شکل خروج بی مسؤولیت قوای شوروی از افغانستان در روزهای اخیر دهه هشتاد کمتر درد آور از اشغال آنان در آغاز دهه هشتاد برای افغانستان و ملت مظلوم آن نبوده است. هرگاه به صفحات گذشته و حال تاریخ متجاوزین در سرزمین ما افغانستان بنگریم دارای تجارب و درسهای فراوانی تلخ مگر گرانها اند که باید از جوانب درگیر همه از آنها پند عبرت میگرداند، مگر متاسفانه که نه تنها متجاوزین، بلکه افغانها خود از آن درس عبرت نگرفته و از آن استفاده لازم برای حفظ منافع ملی خویش نکرده اند. مگر با آنهم قدرت های بزرگ و متحدین منطقوی شان با اشتراک همسایه ها در تحت نام کمک و همکاری با افغانستان غرض منافع خویش با ویرانگری های متداوم ادامه دادند، و کشور مارا به حوزه های منافع خویش به آسانی بین خود ها مانند میراث کالبد بی جان و مال بی صاحب تقسیم و مبادله آزاد نمودند.

قدرتهای بزرگ جهانی بخصوص کشورهای عضو اتحادیه اتلانتیک شمال (ناتو) و روسیه در این روزها در سطح بین المللی در صدد تقسیم حوزه های امنیتی و منافع اقتصادی خود سرگرم معامله هستند و میخواهند افغانستان را بدون آنکه کالبد خونین اش را در مسیر تأمین صلح پایدار مساعدت نمایند، مشغول بدست آوردن غنیمت های آن هستند. یکی از نویسندگان روسی بنام ویکتور پلاستون در یکی از مقالات اخیر خویش تحت عنوان روسیه و ناتو در مجله نیوزویک که توسط ژورنالیست افغان محترم غوث جانباز ترجمه گردیده است و در پورتال وزین افغان جرمن آنلاين نیز به نشر رسیده، گفته است که

روسیه باز هم با بسیار بی شرمی پای بر رکاب اسپ خود کرده در تحت نام همکاری اقتصادی و نظامی با افغانستان وارد صحنه گردیده است با کلیک کردن به لینک زیر می توانید معلومات مفصل تر آنرا را نیز بدست آورید.

http://www.afghan-german.de/upload/Tahlilha_PDF/gh_janbaz_russia_wa_nato3.pdf .

زامداران روسیه کنونی تجاوز اسلاف شان را که در شامگاه 27 دسمبر سال 1979 بر افغانستان انجام داده اند و منجر به کشته شدن و نابودی میلیونها افغان بی گناه و ویرانی نیمی از کشور کوچک همسایه شان گردید، نادیده گرفته اند.

و این زمامداران روسی که مدعی نظم جدید در روسیه نیز هستند نباید خیانت، نامردیها و فرارهای ناجوانمردانه را که بنیاد گذاران روسیه جدید در اواخر دهه هشتاد و اوایل دهه نود اساس گذاشتند و باعث ویرانی کامل نیمه دیگری از کشور ما افغانستان گردید، فراموش کنند.

در نیمه دوم سالهای هشتاد که حکومت افغانستان با طرح سیاست واقعینانه مصالحه ملی در گرماگرم تلاشها، برای پایان دادن به جنگ برادر کشی، در کشور بودند و در سطح ملی و بین المللی تلاش های خستگی ناپذیر را براه انداخته بودند، روسها از مخالفین مسلح حکومت افغانستان مقیم پاکستان و ایران که از حمایت همه جانبه کشورهای غربی و بازیگران منطقوی و همسایه های مغرض برخوردار بودند به روسیه دعوت نمودند. این حمایت بی شرمانه روسها که در یک وقت بسیار حساس، مخالف تمام نورمهای بین المللی برای حل صلح آمیز مسئله افغانستان صورت گرفت، عمداً توازن قانونمند قوا و مذاکرات صلح بین طرفین افغانی درگیر جنگ را برهم زدند. و در نتیجه پلان صلح پنج فقره بی ملل متحد را به شکست مواج ساختند. آنان با صدور کودتای خابنه ضد مصالحه ملی در بهار سال 1992 که واقعاً بر ضد منافع ملی افغانستان بود پا به عرصه عمل نهادند و عملاً خلای قدرت را که هدف آنهمه شان بود تعمیم نمودند. این جنگ تباہ کن با عناوین و بازیگران متعدد آن با همکاری دشمنان اصلی کشور ما بشکل ویرانگر آن تا اکنون ادامه دارد.

دسپایس دشمنانه که با توطیه های هر دو طرف بین المللی نیدخل مسئله افغانستان همرا بود، افغانستان را از راه زندگی صلح آمیز برای مدتهای طولانی محروم ساخت.

این عبرت تلخ تاریخ معاصر در افغانستان مانند سایر اعمال متجاوزین خارجی در این سرزمین جز درسهای ملی و آموختن ها برای نسلهای آینده نیز باقی خواهد ماند.

این بازی خابنه روسها یک بار دیگر به اثبات میرساند که روسیه فعلی وارث شوروی سابق بحیث یک همراه نا مطمئن و خاین به منافع ملی افغانها بوده و هیچ فرد افغان و وطن دوست خیانت های دشمنان رنگارنگ میهن خود را هرگز فراموش نخواهد کرد و دیگر فریب همکاری غرض آلود آنان را نخواهد خورد.

دیانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولی

چندی قبل در لیزین پایتخت کشور پرتگال جلسه نوبتی سران ناتو با اشتراک روسیه صورت گرفت که در آن هیأت افغانستان بریاست رئیس جمهور حامد کرزی نیز اشتراک ورزیده بودند.

این جلسه برخلاف نتیجه گیری ها و سر و صدا های زمامداران افغانستان در تحت نام موفقیت بزرگ امضای سند خروج تدریجی قوای ایساف از افغانستان و همکاری قوای ائتلاف بین المللی غرض تعلیم و تربیه و تجهیز قوای اردو و پولیس ملی افغانستان که از آن تعبیر مبالغه آمیز نمودند قابل دقت فراوان است.

روسیه با امتیاز دادن راه عبور، برای محموله های ناتو از خاکش میخواد سلاحهای کهنه خود را با چند بال هلیکوپتر بالای کشورهای ناتو برای قوای مسلح افغانستان بفروش برساند. گرچه دو روز بعد از تدویر جلسه لیزین، سخنگوی ناتو اعلان کرد که کشورهای عضو پول کافی برای خریداری سلاحها و هلیکوپترهای روسی در اختیار ندارند.

آنچه مربوط به امور تعلیم و تربیه اردو و پولیس ملی افغانستان می شود تا هنوز هزاران افسر افغان، که دارای تحصیلات عالی نظامی اند بیکار بوده و در چوکات قوتهای مسلح کشور جذب نشده اند که آنها با شناخت وضعیت کشور و قواعد نظامی آن بمراتب بهتر از مربیون روسی و سایر کشورهای خارجی مصدر خدمت شده میتوانند.

زمامداران کنونی افغانستان مسئله تضمین بین المللی عدم مداخله در امور افغانستان را که یک امر حیاتی برای صلح پایدار میباشد نباید با امضای موافقتنامه خروج تدریجی قوای ناتو از افغانستان با مغالطه بگیرند و نیز با استعانت طلبی های بی مورد از کشورهای که منافع شان در تداوم جنگ است و خود عامل اصلی آند، بهره‌نند. آنها باید تعصبات کور را که هنوز در ذهن خود از گذشته دارند، دور ساخته از درسهای نهایت آموزنده آن به نفع منافع ملی و صلح پایدار کشور استفاده لازم نمایند. افغانها نباید بعد از ویرانیه و دشواری های سی ساله هنوز هم فریب توطئه های روسها و سایر قدرتهای بزرگ را بخورند و افغانستان را همچنان در دایره رقابت شیطانی قدرتهای بزرگ مورد معامله قرار ندهند و نیز در زمینه درسهای تلخ تاریخ معاصر کشور را نا دیده نگیرند.

با پالیسی های هوشیارانه حفظ توازن قوا در میان قدرت های بزرگ جهانی و تجدید تحکیم موقف عدم انسلاک و بی طرفی افغانستان در سیاست خارجی که باوجود مشکلات و موقعیت حساس آن همواره برای افغانستان ثمره خوبی داشته و کشور را تا کنون حفظ کرده است عملی نمایند. باید با استفاده از امکانات موجود از مجرای فشارهای بین المللی برای امر تأمین صلح صادقانه و پایدار در افغانستان که مستلزم تضمین بین المللی عدم مداخله در امور داخلی است تلاش نمایند تا از شر بازی گران بخصوص مسایه های مغرض نجات یابد. متأسفانه با وجود سروصدا های مجامع بین المللی برای حل صلح آمیز مسئله جنگ افغانستان در طی بیش از سی سال اخیر بخصوص بعد از سال 2001 میلادی که از زمینه بهتر جو سیاسی بین المللی نیز برخوردار بود هنوز هم این تضمین بین المللی بدست نیامده است. افغانها باید بدانند که اصل تضمین بین المللی برای افغانستان بمتابۀ محک صداقت جامعه بین المللی در امر تأمین صلح دائمی و پایدار در کشور بوده و بدیل دیگری ندارد.

به یقین کامل برخوردار عادلانه قانونمند در سیاست داخلی و تأمین وحدت ملی میان همه اقوام ساکن برابر و برادر افغانستان، تقویت قوای مسلح، با ظرفیتهای موجود ملی کشور می تواند افغانستان را از مجبوریت کنونی برهاند و اعتبار ملی از دست رفته را کمایی نماید.

پای.